

Τρίτον, το Πρωτοδικείο, δεχόμενο τις αποδείξεις που η Επιτροπή προσκόμισε σχετικά με τη διάρκεια της φερόμενης συλλογικής συμφωνίας αποκλειστικής εμπορίας, παρέβη το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ και την υποχρέωση αιτιολόγησης. Εν προκειμένω, έχει σημασία ότι i) λείπει ουσιαστική αιτιολογία, ii) ακριβώς λόγω της ελλείψεως οποιασδήποτε αποδείξεως για την ύπαρξη παραβάσεως κατά τα χρονικά διαστήματα από τις 12 Μαρτίου 1986 έως τις 28 Φεβρουαρίου 1989 και από τις 18 Νοεμβρίου 1991 έως τις 25 Φεβρουαρίου 1994, για τη διαπίστωση παραβάσεως κατά τα διαστήματα αυτά υπάρχουν μεγαλύτερες απαιτήσεις σχετικά με την αιτιολογία και iii) το Πρωτοδικείο, κατά την εξέταση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε η Επιτροπή, ουδόλως έλαβε υπόψη την πτυχή της διάρκειας της διαδικασίας.

Τέταρτον, το Πρωτοδικείο, αφήνοντας αναπάντητα ή παραθέτοντας εσφαλμένως τα επιχειρήματα της FEG, παρέβη την υποχρέωση αιτιολόγησης. Η αιτιολόγηση της κρίσεως του Πρωτοδικείου ως προς τις φερόμενες παραβάσεις της FEG σχετικά με τις τιμές έχει τόσο σοβαρές ελλείψεις ώστε η κρίση που παρατίθεται στο σημείο II δ της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως δεν μπορεί να σταθεί. Επιπλέον, το Πρωτοδικείο, θεωρώντας ότι εναρμόνιση σημαίνει κοινή συμπεριφορά χωρίς να διαπιστώσει αν η εναρμόνιση όντως μεταφράστηκε σε κοινή συμπεριφορά, παρέβη σε διάφορα σημεία το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ.

Πέμπτον, το Πρωτοδικείο, καταλογίζοντας στην FEG τις φερόμενες επεκτάσεις, σε προμηθευτές εντός της ενώσεως NAVeG, της συλλογικής συμφωνίας αποκλειστικής εμπορίας, παρέβη το κοινοτικό δίκαιο ή τουλάχιστον εφάρμοσε εσφαλμένως την υπάρχουσα κοινοτική νομολογία. Το Πρωτοδικείο παρέβλεψε εν προκειμένω ότι η FEG δεν είχε δικό της χωριστό ρόλο όταν επιδείχθηκε η επικρινόμενη συμπεριφορά. Επιπλέον, η κρίση του Πρωτοδικείου φέρει ακατανόητη αιτιολογία, καθόσον το Πρωτοδικείο εκτίμησε ότι η FEG είχε άμεση συμμετοχή βάσει διαφορετικών κοινών ενεργειών διαφορετικών ομάδων, παρά το ότι i) η FEG δεν είχε ανάμειξη στην πραγματοποίηση των ενεργειών αυτών, ii) δεν εξετάστηκε αν η τυχόν συγκατάθεση της FEG για τις κοινές ενέργειες μπορεί να θεωρηθεί συμπεριφορά της FEG και iii) ο φάκελος της Επιτροπής περιέχει ρητή απόδειξη ως προς το ότι δεν υπήρχε συμμετοχή της FEG.

Έκτον, το Πρωτοδικείο, συνάγοντας ότι είναι απορριπτέα τα επιχειρήματα της FEG και της TU κατά της διαπιστώσεως, από την Επιτροπή στην επίμαχη απόφαση, της διάρκειας των παραβάσεων, παρέβη και/ή εφάρμοσε εσφαλμένως το κοινοτικό δίκαιο, και ειδικότερα το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17/62, ή τουλάχιστον τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου σχετικά με την αιτιολογία των (δικαστικών) αποφάσεων και την αναλογικότητα κατά τον καθορισμό του ύψους των προστίμων.

Έβδομον, το Πρωτοδικείο, συνάγοντας ότι οι τότε προσφεύγουσες δεν επικαλέστηκαν κανένα στοιχείο που να δικαιολογεί το να μειώσει το Πρωτοδικείο, κατά την άσκηση της εξουσίας πλήρους δικαιοδοσίας που διαθέτει, κι άλλο το πρόστιμο της FEG που είχε ήδη μειωθεί, παρέβη και/ή εφάρμοσε εσφαλμένως το κοινοτικό δίκαιο, και ειδικότερα το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17/62, ή τουλάχιστον τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου σχετικά με την αιτιολογία των (δικαστικών) αποφάσεων και την αναλογικότητα κατά τον καθορισμό του ύψους των προστίμων. Το Πρωτοδικείο, αντιθέτως προς την απόφαση της Επιτροπής, δεν εξέτασε τον ισχυρισμό της FEG ότι η Επιτροπή είναι πλήρως υπεύθυνη για την υπερβολικά μεγάλη διάρκεια της διαδικασίας. Επιπλέον, η ελάχιστη μείωση του προστίμου στην οποία προέβη η ίδια η Επιτροπή δεν αποκαθιστά τη ζημία που η FEG υπέστη λόγω της υπερβολικά μεγάλης διάρκειας της διαδικασίας.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht, με διάταξη της 17ης Δεκεμβρίου 2003 στην υπόθεση Dr. Karl Robert Kranemann κατά Land Nordrhein-Westfalen.

(Υπόθεση C-109/04)

(2004/C 106/45)

Με διάταξη της 17ης Δεκεμβρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 2 Μαρτίου 2004, το Bundesverwaltungsgericht, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Dr. Karl Robert Kranemann και Land Nordrhein-Westfalen που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να αποφανθεί επί του εξής προδικαστικού ερωτήματος:

Είναι σύμφωνη προς το άρθρο 39 ΕΚ μια εθνική ρύθμιση η οποία παρέχει σε ασκούμενο νομικό, που πραγματοποιεί ένα τμήμα της προβλεπόμενης εκπαίδευσής του σε θέση επιλογής του σε άλλο κράτος μέλος, αξίωση αναζητήσεως των οδοπορικών εξόδων του μόνον κατά το ύψος που αντιστοιχεί στο πραγματοποιούμενο στην ημεδαπή τμήμα του ταξιδιού;